

8 юлия, не сполучи. Подиръ сражението станъло ясно, че 9 руски баталиони нападнъли 40 неприятелски баталиони. При таквазъ голѣма несъразмѣрностъ въ силитѣ не е удивително, че нападанъето се е свършило несполучливо. Тукъ е трѣбвало да се бие единъ противъ петина; освѣнъ това рускитѣ войски били раскжсани на два отреда, единъ на лѣва страна, доволно далечъ отъ другия, който занимавалъ центра и отъ тамъ нападалъ. Русскій солдадинъ не е билъ побѣденъ; той се биялъ безъ страхъ, надвивалъ цѣлъ редъ прѣгради, подъ убийствениъ огнь той се държалъ и държалъ юнашки своитѣ мѣста, като умиралъ върху тѣхъ, догдѣто дошла заповѣдь за отстъпване. Офицеритѣ подавали примѣри на самоотверженостъ; отъ три полка 72 офицери били извадени изъ строя, въ това число 22 паднъли жертва, убити съ сабя въ ржка, и петъ сжщия день умрѣли отъ тежки рани. Отъ тримата полкови командири двамата сложили главитѣ си на бойното поле, 2,771 солдати били убити и ранени.

Но това сражение не излѣзло евтино и за турцитѣ. Споредъ тѣхното исповѣданъе, тѣ загубили, до 4000 убити и ранени. Турцитѣ, които имали таквизъ голѣми сили, не се въсползували вече отъ своята побѣда. Османъ паша, когото отпослѣ въздигнъхъ на небеса, нарѣкохъ и «великъ» и «гениаленъ,» не показва никаква извънредна способностъ като воененъ чловѣкъ. Той не само, че не прѣслѣдва рускитѣ войски, но даже не се опита да нападне на тѣхъ, когато тѣ сж спрѣли и завзели позиции въ Бръшлѣница и Българени.

Генералъ-лейтенантъ баронъ Криднеръ не смѣялъ да нападне скоро на неприятеля. Но щомъ испросилъ позволение отъ главнокомандующия, пригответѣ се за втора сериозна атака (нападанъе), опрѣдѣлена на 18 юлия. Криднеръ довелъ останълитѣ части на своя корпусъ изъ